

ministeren for skatter og afgifter i henhold til § 14, stk. 3, i sammenslutningstilfælde kunne fritage herboende aktionærer for avancebeskatning vedrørende aktier og anpartar i de udenlandske selskaber.

Fusioner, der ikke falder ind under §§ 1, 12 eller 14, omfattes således ikke af lovforslagets regler.

Dette gælder sammenslutninger af kooperative virksomheder i tilfælde, hvor den fortsættende forening ikke beskattes som brugsforening, og det gælder sammenslutninger imellem produktions- og salgsforeninger, gensidige forsikringsforeninger og de i selskabskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, omhandlede foreninger m.v. Lovforslagets regler får heller ikke betydning for sammenslutning af selskabsdannelser, der ikke behandles som selvstændige skattepligtssubjekter, således f.eks. virksomheder, der drives som interessentskaber, kommanditselskaber og partrederier.

Såfremt lovforslagets betingelser i øvrigt er opfyldt, har selskaberne adgang til beskatning efter lovforslagets regler. Selskaberne vil således, medmindre de falder ind under forslagets særlige undtagelsesbestemmelser, jfr. herom nedenfor, kunne bringe lovens beskatningsregler i anvendelse uden forudgående tilladelse hertil fra skattemyndighederne. Beslutning om anvendelse af de foreslåede beskatningsregler må i givet fald træffes i forbindelse med beslutningen om gennemførelse af fusion.

Dersom beslutning herom træffes, skal såvel selskaberne som deres aktionærer eller anpartshavere beskattes efter de foreslåede regler. Det er således ikke muligt isoleret at anvende de af reglerne, som kun vedrører beskatningen af selskaberne, eller isoleret at anvende de af reglerne (§§ 9 og 11), som kun vedrører beskatningen af aktionærer eller anpartshavere. Dog kan ministeren for skatter og afgifter i henhold til § 14, stk. 3, ved fusion af udenlandske selskaber og foreninger bestemme, at her i landet fuldt skattepligtige aktionærer eller anpartshavere skal beskattes efter §§ 9 og 11. I disse tilfælde bliver der naturligvis ikke tale om at anvende lovforslagets regler på de sammensluttede udenlandske selskaber.

§ 1, stk. 3, indeholder en definition af udtrykket „fusion“. Definitionen bygger på § 134 i lov nr. 370 af 13. juni 1973 om aktieselskaber og på § 103 i lov nr. 371 af 13. juni 1973 om anpartsselskaber. Fusion foreligger herefter, når et selskab overdrager sin formue som helhed til et andet selskab eller sammensmeltes med dette. Ved fusionen bringes det ophørende selskabs selvstændige eksistens til ophør, og fusion foreligger, såvel hvor det fortsættende selskab eksisterede før fusionen, som hvor det

først er dannet i forbindelse med fusionen. Der er ved fastsættelsen af fusionsbegrebet lagt vægt på, at fusioner, der er mulige efter de selskabsretlige regler, også kan medføre beskatning efter forslagens bestemmelser.

Til § 2.

Efter loven om beskatning ved sammenslutning af aktieselskaber af 1967 var det en ufravigelig betingelse for lovens anvendelse, at mindst 90 pct. af værdien af aktierne i det ophørende selskab alene blev vederlagt med aktier i det fortsættende selskab. Denne bestemmelse tog sigte på at forhindre lodrette fusioner, idet den efter de dagældende selskabsretlige regler udelukkede, at lovens bestemmelser anvendtes, når der på sammenslutningstidspunktet bestod et moder/datterselskabsforhold mellem de sammensluttede selskaber.

Uanset at fusioner mellem moder- og datterselskaber skal kunne gennemføres under anvendelse af beskatningsreglerne i nærværende forslag, foreslås en tilsvarende betingelse for anvendelse af lovens regler opretholdt. I forbindelse med udformningen af skattemæssige fusionsregler, der bygger på et successionsprincip, må det anses for et væsentligt led i selskabernes sammenslutning, at det ophørende selskabs deltagere også deltager i det fortsættende selskab.

Reglen gælder for samtlige aktier eller anpartar i det ophørende selskab, uanset om andelen har forskellige rettigheder. Forslaget indeholder ikke regler for, hvorledes den „kontante“ indløsning af andelen i det ophørende selskab skal fordele sig på deltagerne. Der kan således f.eks. være tale om en kreds af aktionærer eller anpartshavere, ligesom der kan være tale om en ligelig fordeling af den kontante indløsning på samtlige deltagere.

Efter *stk. 2* skal ligningsrådet dog kunne tillade, at der sker beskatning efter lovforslagets regler i tilfælde, hvor deltagerne i det ophørende selskab vederlægges med andet end aktier eller anpartar i det fortsættende selskab i videre omfang end 10 pct. Denne regel står i forbindelse med § 136 i lov om aktieselskaber og den tilsvarende § 105 i lov om anpartsselskaber, hvorefter deltagere i det ophørende selskab, der på generalforsamlingen modsætter sig fusion, under visse nærmere betingelser har krav på indløsning af deres andele. Såfremt mindretalsdeltagernes andele udgør mere end 10 pct. af selskabets kapital, vil de med det foreslåede krav om deltager succession kunne forhindre, at lovens beskatningsregler kommer til anvendelse, selv om fusionen efter de selskabsretlige regler lader sig